

NEKROLÓG

Elhunyt prof. dr. Villányi László (1946–2024)

Az élet egyik szépsége az, hogy bár sok mindent elveszíthetünk, de azt sosem, amit másoknak adunk. Amint ezt megértjük, rájövünk, hogy az élet valódi minősége azok szívdobbanásában rejlik, akik hálásak azért, hogy Te léteztél.

Prof. dr. Villányi László

1946. augusztus 12-én született Szentlászlón. Egyetemi tanulmányait a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen (GATE) folytatta, és szerzett 1968-ban okleveles agrármérnöki diplomát. Egyetemi doktori fokozatát 1983-ban a „Társadalmi-gazdasági változások a kartali Új Élet Termelőszövetkezet történetében” című disszertációjával szerezte meg. Alapító szervezője volt 1986-ban a GATE Társadalomtudományi Karának, melyből később a Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar (GTK) alakult ki. Kandidátusi értekezését 1987-ben közgazdaság tudományágban „A termelői érdekelttség és az állami szabályozás problémái az állattenyésztés fejlesztésében” címmel védte meg. 1996-ban a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen közgazdaság-tudományban habilitált.

Egyetemünkön és jogelőd intézményeiben 1969 óta dolgozott. 1991-től lett a GATE GTK Agrárgazdaságtani Tanszékének vezetője, majd 1999-től intézeti igazgatója az általa alapított Agrár- és Regionális Gazdaságtani Intézetnek. A Szent István Egyetem (SZIE) intézményi szervezeti kialakulásának folyamatában végzett kiemelkedő szerepe mellett, 2004-től 2009-ig a Regionális Gazdaságtani és Vidékfejlesztési Intézet (RGVI) igazgatói feladatait is ellátta. 2004–2013 között három cikluson keresztül a SZIE GTK választott dékáni pozíció-

jában irányította a Kar fejlődési stratégiáját.

Oktatási tevékenysége során kialakította többek között az agrárgazdaságtan tantárgy törzsanyagát, amivel új alapokra helyezte a hagyományos diszciplínát. Ezen átalakított törzsanyagot oktatták később a gazdasági mérnökképzésben, az okleveles

agrármérnök-képzésben, valamint az okleveles gazdasági agrármérnökképzésben is. Tantárgyfelelőssége és számtalan konzulenssége mellett több doktorandusznak is témavezetője volt a Gazdálkodás- és Szervezéstudományok Doktori Iskolában, melynek kialakításában is tevékenyen részt vett. 2011-ben kezdeményezte az Enyedi György Regionális Tudományok Doktori Iskola megalapítását, majd később mint törzstag annak szakmapolitikai irányításában is dolgozott. Az Agrárgazdaságtan tantárgy előadójaként a tantárgyi programok kialakításában és a tankönyvek megírásában is aktívan vett részt mind a graduális, mind a posztgraduális, mind a PhD-képzésben. Közel tíz éven keresztül tantárgyfelelősként oktatta a makrogazdaságtan tantárgyat a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetemen, az agrárgazdaságtan, illetve az agrárpolitika tárgyakat Gödöllőn és Csíkszeredában egyaránt.

Kutatási tevékenységének középpontjában – a 80-as években – a mezőgazdasági vállalatok gazdaságosságát fokozó

ökonómiai vizsgálatok és a mezőgazdasági kistermelés hatásainak elemzése állt. A 90-es években kutatási tevékenységét a vegyes tulajdonú mezőgazdaság makroszintű irányításának kérdései, az új típusú makroökonómiai oktatás kialakítása és térségfejlesztési tanulmányok képezték. Témavezetőként egyik kiemelkedő munkája a Földművelésügyi Minisztérium megbízásából „Mezőgazdasági kis- és középvállalkozások reagálás-vizsgálata” címmel végzett országos kutatás volt. Szakmai életútja alatt számos hazai és nemzetközi kooperációban végzett kutatási projektek témavezetését is ellátta. Kiemelkedően jelentős publikációs tevékenysége mellett számos hazai és nemzetközi szervezetnek is tagja, illetve elnöke volt. Több alkalommal végzett opponensi feladatokat az MTA tudományos vitáin, illetve az ország számos doktori iskolájában.

Kitüntetései közül kiemelkedő volt a Rektori Dicséret (1973), Mg. Kiváló Dolgozója (1979), Kiváló Munkáért (1983), OTDT Témavezető Mester (1993) Magyar Felsőoktatásért emlékplakett (1997), SZIE GTK Pro Facultate emlékérem (1999, 2013), GATE emlékérem (1999), Ujhelyi Imre-díj (2001), SZIE Babérkoszorú arany fokozat (2002), Nagyváthy János-díj (2003), Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikereszt (2007), Doctor Honoris Causa professzori

cím (2009), Doctor. Honoris Causa (Nyitra Agrártudományi Egyetem, 2009), illetve a SZIE Aranyérem (2013). Nyugdíjba vonulása után is – mint professor emeritus – aktív részese volt anyaintézménye oktatásfejlesztésének, a külhoni képzések szakmai bővítésének.

Példaértékű emberi tulajdonságai, vezetői attitűdje miatt munkatársai részéről nagy megbecsülés övezte. Következetesége, önfegyelme, folyamatos szakmai és emberi támogatása, hite, bizalma és humora kiváló kapcsolatok építésére adott lehetőséget. Az általa megírt könyvekben, jegyzetekben átfogó – mind a személyes életben, mind a munka során ma is használható – tudást hagyott az utódokra. Soha nem szegte senki szárnyát, mindenkit arra biztatott, hogy valósítsa meg álmait. Jó volt vele dolgozni, érezhető volt szeretete és a kollégákra kisugárzott büszkesége. Mindenkinek volt egy jó szava még akkor is, amikor a legnehezebb időket élte. A legnagyobb ajándék, amit adott, az az ideje volt. Egy olyan darabot adott az életéből, amit soha nem kért vissza, csak adta, csak adta...

Kedves Professzor Úr, mi mindannyian büszkék vagyunk, hogy ismerhettünk. Órizni fogjuk emlékedet. Nyugodj békében!

Káposzta József